

Zirveye Giden Yol

– KOCAMANOĞLU · 23 Ağustos 2014

O, Anadolu'nun bağrından çıkmış biridir. Konya'da dindar bir aileden gelmektedir. Çok çalışkan bir öğrenciydi. Okulları çok iyi derecelerle bitirmişti. Akademik kariyerde hızla yükselerek profesör olmuştu.

1995-99 yılları arasında köşe yazarlığı yapmış, 1998-2002 yıllarında Silahlı Kuvvetler Akademisi ve Harp Akademisi'nde misafir öğretim üyesi olarak ders vermişti. Dışişleri Bakanı Abdullah Gül'e ve Başbakan Erdoğan'a başdanışmanlık yapmıştı. Dostları onu Dışişleri bakanlığına taşımıştı.

O bir Anadolu çocuğuydu. En iyi eğitimleri almış olmasına nimet-i şükran yapabilen bir insandı. Halktan kopuk dünyaların alanı gibi görülen dış politikayla, milletin gönlü arasında derin irtibatlar kurmayı önemseyen bir insandı. O'nun sergilediği performans ancak ülkesine ve milletine sevdalı bir insanın tahammül edebileceği ölçekteydi.

Bakanlıkta kim evlenmiş, kimin çocuğu olmuş, kimin cenazesi var, anında kendisine iletirir. O da hemen telefona sarılıp, evlenene mutluluklar, cenazesi olana başsağlığı dilerdi. Çalışkanlığının yanı sıra insani yönleriyle de öne çıkan bir siyasetçiydi. İyi bir aile babasıydı. Anlayışlı ve özverili bir eşe sahipti.

Kendini iyi yetiştirmiş bir insan ve iyi bir akademisyendi. Sosyal bilimler, uluslararası ilişkiler, sosyoloji, İslam ve medeniyetler tarihi, Osmanlı, İslam ve diğer dinler ilgi alanıydı. Toplumların ve medeniyetlerin yükselme ve çözülme süreçlerini, stratejik gelişmelerin mantığını doğru okumaya imkânına sahip biriydi. Aynı zamanda bir öğretim üyesiydi. Üniversitelerdeki akademisyenliğin ötesinde, sivil bir üniversite niteliğindeki Vakfa rehberlik etmiş biriydi. Birçok sosyal bilimcinin de hocasıydı.

Ülkesine sevdalı, hedeflerini bilen, stratejik değerlendirmeye vakıf, kendi coğrafyasının güçlü-zayıf yanlarını doğru okuyan, Türkiye'nin diplomatik hamleler için hayati önem taşıyan askeri, diplomatik ve ekonomik gücünü bütün artı eksileriyle okuyabilen biriydi.

O'nu sadece bir akademisyen sanmak, o'nu anlamamak demektir. Türkçenin yanında İngilizce, Almanca ve Arapçayı anadili gibi bilir. Meydanların gönül dilini de çok iyi bilen güçlü bir meydan hatibiydi.

O Türkiye'yi merkeze alarak bütün siyasi akımların iddialarını sentezleme gayretindeydi. Dış politikada "Bizim medeniyetimiz" anlayışının en bilinen mimarı ve uygulayıcısıydı. Yeni Türkiye'nin liderliğini "Bizim medeniyetimiz" çizgisinde, geçmişle yeniyi, milliyetle bölgesel ve evrensel olanı birleştirme düşüncesiydi.

Bu yeni medeniyet söyleminde AB üzerinden Batıyı eleştirebilen, acı da olsa, İsrail'e gerçekleri doğrudan söyleyebilen bir içerik taşırdı. Çözüm sürecini de tamamlayarak Türkiye'nin milli kimliğini yeniden yorumlamak isterdi.

Onunla Türkiye Arap Baharının getirdiği meydan okumaları haklı olarak gördü ve makul karşıladı.

Türkiye'nin kendi bölgesinde ve dünyadaki rolünü yeniden şekillendirdi. Kapsamlı bir yeni inşa süreci sürdürmeye devam etmekteydi.

İdeallerin yaşaması büyük adam olmayı gerektirir. Bütün fitne ateşinin sel olup zıvanadan çıktığı bu günlerde, arı duru olmak, sakin ve sükûn içinde doğruyu bilip anlamak, geniş ve kuvvetli bir yürek gerektirir.

Türkiye bu günlere öylesine kolayca gelmedi. Türkiye çektiği sıkıntı, mihnet, zulüm ve cefaları geride bıraktı. Sayısız ve karşılıksız bedeller ödedi. Tependen bakan, inananın ve iman edenin insan yerine konmadığı, alay ve hakaretler edildiği, kurum ve kuruluş kapılardan kovulduğu günlerden bu günlere gelindi.

Türkiye, zalim ve ceberut bir idare mevkiinden, çocuk başı okşamak için makam aracından inip, o çocuğun kalbine harçlık bırakan baş idareciler görmeye başladı. Bir mazluma ve garibe gülümsemenin, onlar için kalp harçlığı mesabesinde oluşunu bilenleri de görür oldu.

Diğer bir anlamda, Türkiye kendi özüne dönmeye başladı. Yalnız ve yaşlı birilerinin çayına muhabbet katacak bir Başbakan, derdini sadece yokluğuyla paylaşan yoksul bir babaya omuz olacak birilerini görmeye başladı.

O, Türkiye'de soğuk ve mesafeli akademik mesafeli tezlerin dışında, yazdığı ve çok tartışma uyandıran "Stratejik Derinlik" kitabıyla ve diğer makaleleriyle daha sıcak ve atak bir tutum sergiledi.

O, bu coğrafyanın bir kader olduğunu kabul ediyor ama tarihin kültür üreten fonksiyonunu da önem veriyordu. Kültür önemliydi. Osmanlı geçmiş ve birikimini Osmanlının dünyadaki hâkimiyetini ve o hâkimiyetin bilhassa din üstünden oluşturduğu ilişkileri yoğrulabilir, yeniden şekillendirilebilir bir imkân olarak ele alıyordu.

Başbakanlık Başdanışmanlığında ve Dışişleri Bakanlığında bu görüşlerini uygulama imkânı buldu. Özellikle Ortadoğu ona yerleştirmek istediği anlayışı uygulaması bakımından imkânlar sundu. Türk dış politikası, sadece Ortadoğu değil, dünyanın her köşesinde Türkiye'nin aktif rol alması gerektiğine inandı. Bunu gerçekleştirdi de...

Bu dönemde karar üretme, ön alma, müdahale etme, taraf olma gibi yaklaşımları sergiledi. Olağanüstü derecede çalıştı. Müthiş bir kavram üretme ve meseleleri çerçeveleme yeteneğini sergiledi.

Türkiye'ye; Balkanlar, Ortadoğu, Afrika, Batı Asya bölgeleriyle tarihi ve organik bağlarının üzerine yüklediği sorumlulukların çerçevesinde bir gelecek tasavvur etti...

Elbette icraatta devamlılık şarttır. Devlet zirvesinde uyum ve temel değerlerin korunması gereklidir. Bu toplum kendine verilmiş 2023 ve 2071 sözünün ağırlığını hissedecekleri göreve çağırılmaktadır. Büyük söz verenleri büyük görevlere davet etmektedir.

O sadece kişisel kariyer ve kabiliyeti, uyumlu bir çalışma potansiyeli, dünyaca tanınması ve iyi bir eğitim aldığı için değil; kimliğine özdeş olduğu için öne çıkacaktır. Hedefler ve ilkeleriyle toplumun beklentileri bu yöndedir.

Dosyalara hâkim biridir. O koltuğa oturduktan sonra zannedilenin aksine, dış politika kadar, iç politika ve ekonomiye yönelik kapasitesi de ortaya çıkacaktır. Elbette bir alışma süresi gerekecektir. Başbakana çok yakın çalışmanın avantajıyla yeni dönem üzerinde otoritesi de kolay olacaktır.

Türkiye gibi muazzam kapasiteli, hareketli ve dinamik, daha iyisi için istekli bir ülkeyi yönetmek kolay değildir. Aslında “Yeni Türkiye” yeni bir projenin adıdır. Yüzyıllık iniş-çıkışlı badireli bir aradan sonra Türkiye'nin yeni baştan kurulması projesidir. Yeni Türkiye, Birinci Dünya Savaşı'nın bitişinin, yeni bir ülke inşa edilmesinin ilanıdır.

Bu ilan ve yükseliş; yüzyıllık vesayet dönemine bir meydan okuyuştur. Yeni bir toplumun kuruluş sözleşmesidir. Zihin ve yüreklerdeki sınırların kaldırılması, dayatılan çatışma alanlarının ve yapay siyasi kimlikli kamplaşmanın sona erdirilmesidir. Büyük bir ülke ve büyük bir millet olmanın, Selçuklu-Osmanlı idrakiyle barışmanın; tarihi kardeşliği ve dayanışmayı, ortak hafızayı bugüne çağırmanın girişimidir.

Yeni Türkiye demek; dış politikayı, ekonomiyi, sosyal politikaları yeniden köklü ve yapısal değişimler demektir. Tüm ezberlerin bozulması, siyaset dilinin yenilenmesi, ülkeye ve dünyaya bakışın kökten değişmesi demektir.

Ulus devletten dünya devletine dönüşün yol haritasıdır. İçe dönük devlet yerine dışa dönük coğrafyalara açılan Türkiye demek olacaktır. Davutoğlu'nun tercih edilmesi durumunda Yeni Türkiye projesinin en kritik eşiklerinden biri olacaktır. Büyük yürüyüş, bugüne kadar olandan, çok daha güçlü biçimde devam edecektir. Güçlü bir kabine ve güçlü bir halk iradesinin desteğiyle yirminci yüzyıl hesaplarını kapatacak, yeni Türkiye'nin kuruluşuna imza atacaktır.

Türkiye'nin siyasi tarihinde hiçbir dönemde, doğrudan seçilen ve Türkiye'ye öncülük eden güçlü bir Cumhurbaşkanı olmadı. Onunla aynı görüşe sahip güçlü bir Başbakan ve arkasında millet desteğini alan da görülmedi.

Bu tarihi kırılma ve başlangıç döneminde bütün bunlar bir rastlantı değildir. Selçuklu-Osmanlı birikimi, hafızası ve bilincinin aktarılmasıdır. Dünyanın en güçlü siyasal mirası ile yeni bir kuruluş şekillenmektedir.

Bu dönem, sadece Türkiye'nin değil coğrafyanın siyasal şekillenişinde derin izler bırakacaktır. Yeni Türkiye, bu anlamda, ilk kez küresel iktidar paylaşımında bir aktör olarak öne çıkacaktır.

Yeni bir ülke inşa edenlere, coğrafyaya bir şeyler söyleyenlere, küresel iktidar alanından pay isteyenlere bu denli saldırılması anlaşılabilir bir şeydir. Zaman; kimin ne tür bir pozisyon tuttuğunun çok önemli olduğu bir zamandır.

Kızı Hacer Başbakan'a mektup yazarak; "Lütfen babamı işten kovun..." dese de bu gün babasının omuzlarındaki yük daha da artacak ve ağırlaşacaktır. Hacer Kız büyüdüğü için anlayışla karşılayacaktır. Çünkü kaşan adamın daha çok koşması gerekecektir.

O Türkiye'yi Asya'ya açtı. Mazlumların sesi oldu. Arakan Müslümanlarına destek için bölgeye giden dünyadaki ilk Dışişleri Bakanıydı. Afganistan'da "İstanbul Süreci'ni başlatıp, kanın büyük ölçüde durmasını sağladı. Geçmişte operasyon sürerken Gazze'ye giden bir isim oldu. Suriye ve Irak'taki mazlumların hep yanında yer aldı. Uluslararası dile "insanlık onuru" kavramını yerleştirdi.

Çeşitli ülkelerle gerçekleştirilen Yüksek Düzeyli Stratejik İşbirliği Konseyleri ve Ortak Kabine Toplantılarının mimarı oldu. BM'de yaptığı girişimlerle "arabuluculuk" konusunda Finlandiya ile birlikte Türkiye'yi "etkili ülke" yaptı.

Davutoğlu, Türkiye için oynadı. Türkiye'ye alan açmaya çalıştı. Türkiye'nin stratejik derinliğini potansiyel nitelikten kinetik enerjiye dönüştürmeye gayret etti. Bunu yapmak demek, Türkiye'ye tayin edilen statükoyu zorlamak demektir. Ve bunu yapmak demek, dünyanın etkin bütün güç odaklarıyla yüzleşmek, onların ruh dünyalarını, Türkiye'ye ve bölgeye yönelik hesaplarını yeniden okumak demektir. Davutoğlu'nun bütün bu dış temasları, derin bir Türkiye sevgisi, derin bir kaybedilmiş zamanları telafi duygusu, derin bir medeniyet muhasebesi, derin bir kalp coğrafyası bilinci ve derin bir milletin medeniyet kuruculuğuna iman çerçevesinde yapmıştır.

Ve Türkiye'nin neden bunu başarmak zorunda olduğuna yönelik sözleri:

"Büyük düşünmeye mecburuz. Unutmayın, dünya bize bakıyor, İslam dünyası bize bakıyor. Artık gündemi belirlenen bir Türkiye yok, gündem belirleyen bir Türkiye var. Ortadoğu'da daha güçlü bir Türkiye bilirsiniz ki daha belirleyici olacaktır..."

Diyen bir adamı kader Türkiye'nin başına başbakan yapması gerekir.

Ant-120814